

Son gün

Birdən yaşamağa gücüm çatmasa,
İşdi, birdən ölsəm, incimə məndən.
Fəsilər dəyişir insan ömrütək,
Ayrı pəncərədən baxırsan hərdən.

Birdən bu tikantək batan ömrümün
Son anı yetişdi, son günü çatdı.
Hisslərim qocalıb, göz yaşım bitib,
Elə hiss edirəm, ta çatacatdı.

Mənim səhərlərə sözüm tükənib,
Bir evim olmadı qapısı sınıq.
Gözəl gül baxçalı bağım olmadı,
Qoca qovaq kimi budağım qırıq.

Kim çatdı, qopardı, getdi canımdan,
Kim getdi, geriye götürəmmədim.
Zəhərdir acısı ayrılıqların,
Heç cürə içəri otürəmmədim.

Üzüb dənizində ömrün, yorulдум,
Gözüne döndüyüm həyat bu imiş.
Böyüklər xırdanı, güclü zəifi,
Fillər qarışqanı dipdiri yemiş.

Canımdan qalmadı sənə birçə pay,
Son sözüm, son üzüm qalsın yadında.
Mənim də qismətim səndə gizliymiş,
Adım nişanədir sənin adında.

Birdən yaşamağa gücüm çatmasa,
İşdi, birdən ölsəm, incimə məndən.
Fəsilər dəyişir insan ömrütək,
Ayrı pəncərədən baxırsan hərdən.

Qəmin şəkli

Adamın gedəni ola,
Gəldiyi günü gözləyə.
Məktublar gələ uzaqdan,
Gördüyü günü gözləyə.

Gözləyə gözlərindəki,
Qəmdən şəkil çəkə-çəkə.
Gözləyə dərdi cücərdib,
Ürəyində əkə-əkə.

Uzaqlar ola uzaqlar,
Uzaqdan baxan, gölməyən.
Bir dəfə üzünə həsrət,
Bir daha elə gülməyən.

Adamın gedəni ola,
Gəldiyi günü gözləyə.
Bağ-bağat sala dünyada,
Dərdiyi gülü gözləyə.

Gözləyə gözünü tutan
Tor aləmi bürüyüncə.
Gözləyə gözləyə onu,
Yaşayınca, həm ölüncə.

Adamın gedəni ola,
Çıxa qatarın yoluna.
Təyyarənin zolağına,
Sakitcə onu gözləyə.

Unut məni

Baxışını dərməyə,
sevinməyə, gülməyə,
Durub sizə gəlməyə,
nə gücüm var, nə izim.
Çıx dənizin yoluna,
bax sağına-soluna,
Düş ayrılıq yoluna,
unut məni, əzizim.

Dumana, çənə sarıl,
yağışa məktub yolla,
Get bu əzablı yolu ən kəsə,
qısa yolla.
Ayrılıq tanırsən məni,
biz köhnə dostuq onla,
Qorxma, sənsiz ölməyəm,
unut məni, əzizim.

De, nağıl oldu, getdi, de,
yuxu gördüm, bitdi,
Axı bir vaxt var idi, nə oldu,
hara getdi?
Buludlarda göründü,
dumana dönüb itdi,
Var-gəl elə könlünlə,
unut məni, əzizim.

Qışda baharım qaldı,
sevməyə vaxtım dardı,
Belə sevgimi olur?
Bu nə biçimdə yardı?!
Dərd bənd-bərəni kəsib,
məni adamam sanma,
Gedib uzaqdan anma,
unut məni, əzizim.

Sabahı mənsiz açıb,
canında gəzmə məni,
Duymayım zərrə qədər
mənsizliyin kədərini.
Sevin, qurbanın olum,
sevin, unutsan məni,
Gözündən sevgini sil,
unut məni, əzizim.

Dəyişib

Allah, sən pıçıldadı mən yazım,
Göndərdiyin bəndələrin dəyişib.
Sən də inciməsən deyəsən, Allah,
Doğruların, əsillərin dəyişib.

Qış yazmısan ürəyimə yaz ömrü,
Qaralt, bir də təzə yerdən yaz, ömrü.
Bu bir anlıq, bir həsrətlik az ömrün
Çirkinləri gözəlləri dəyişib.

Bu dünyada hər nə var, yalan olub,
Bir həqiqət elə özün qalmısan.
Nə verməsən, ruhumu haram olub,
Bir tək canım, bir də sözüm
qalmışam.

Şairləri də dəyişdi zamanla,
Ha axtardım gur çıraqla, amanla,
Azıb gedib söz sərrafı dumanla,
Şeirləri, qəzəlləri dəyişib.

Bu dünyanın əzəlləri dəyişib,
Bu dünyanın gözəlləri dəyişib.

Ruhu dəli

Hər dəfə özüm üçün
Özümdən pay saxladım.
Hamı atıb gedəndə,
Tutsun əlimdən mənim.

Özümlə oxuduğum
Kitablar çox şey bilir.
İçdiyim qəhvətək tünd,
Dərdi-sərimdən mənim.

Canımı saran ağrı
İliyimə işləyir.
Yeyib, bitib, yapışib
Quru dərimdən mənim.

Güzgü də tərslik edir,
Bu gün solğun göstərir.
Bu dünya nə istəyir,
Ruhu dəlimdən mənim?!

Anam bilmədi

Uşaq idim, yumaq idim,
Bir sevdaya qonaq idim.
Palıd idim, qovaq idim,
Dərdimi anam bilmədi.

Yudu yağışlar arzumu,
Çəkdi qarğışlar nazımı.
Qış etdi fələk yazımı,
Dərdimi anam bilmədi.

Deyindi, bəxtim deyindi,
Qırmızı donun geyindi,
Ömrüm tələsik, yeyindi,
Dərdimi anam bilmədi.

Zarıdım, səsim batınca,
Ağrı sinəmə batınca,
Gözümü yumub yatınca,
Dərdimi anam bilmədi.

Torpaq altında çiçəyəm,
Bu gün, sabah cücərəcəm,
Bir də dünyaya gələcəm,
Dərdimi anam bilmədi.

Bağçalı ev

Bağçalı evin olsun,
gül-çiçəkli, qoxulu,
Noğullu donun olsun,
bənbövşəli toxulu.
İsti bir yuvan olsun,
soba yanında kətil,
Pəncərədən baxasan
göy üzünə yuxulu.

Evin damı bacalı,
həyatında bağ-bağat,
Darvazanın önündə it
dayanmış farağat,
Boy-boy ağaclar olsun,
üstü çiçəkli meyvə,
Həyatda səhəng, çatıl,
babandan qalma heybə.

Darıxasan içində
çağlayan sevgi üçün,
Nədən o atlı oldu,
mən piyada, de, nəçin?
Heçmi sevmədi məni?
Ya sevdi öz sevgisin?
İndi necə unudum
heç olmayan bir kəsi?

Bu yuvayla, ocaqla
baş edən sevgi tapıb,
Dam-bacanı suvayıb
daş edən əhdə çatıb.
Sevgidən yoğrulubdu
həyatımızda təndir,
Sevgi nənəm təndirə
sevgiylə çörək yapıb.

Mənim niyə ruhumda
tükənib sevgim, niyə?
Kim yeyib sevgi payım,
yara çıxıb dilinə.
Kimə ötürdün Allah,
ürəyimin naləsin?
Bu hay-küyün içində
daha çıxmıyır səsim.